

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΙΑ ΜΟΝΟΝ

Εν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11
Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσ. 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΝΕΡΟ! ΝΕΡΟ!

Νερό! νερό! μᾶς στέγνωσες
Φιλήμων, τὸ λαρύγγι,
Ἡ μαύρη δίψ' ἀπ' τὸ λαιμὸ
Σὰ δράκαινα μᾶς σφίγγει!

✦

Δίψᾱ, λυσσαίνει ὁ λαός,
Μὰ σὺ δὲν τὸν ποτίζεις,
Καὶ τὸ νερό του στὴν Αὐλὴ
Τὸ χύνεις, τὸ χαρίζεις.

✦

Τ' ἀφίνεις καὶ τὸ πίνουνε
Τὰ μυριοχαϊδεμένα
Τοῦ Τατοίου λάχανα
Μὲ σέν' ἀδελφωμένα.

✦

Αἰών! Αἰών! σοῦ φώναζαν
Νερό! Νερό! φωνάζουν
Χιλιάδες ποῦ ἴστη δίψα τους
Γιὰ τὸ νερό λυσσαίνουν!

Ἐσὺ κρασί δὲν κέρασες
Κουκκιά γιὰ νὰ κερδίσης,
Κέρνα νερό τοῦλάχιστον
Τὴ δίψα μας νὰ σβύσης!

✦

Ἄκουσ νὰ δίνης τὸ νερό
Στὸ δῆμο στάλα στάλα,
Ἐσὺ ποῦ σὲ ψηφίσαμε
Μὲ φούρια, μὲ τρεχάλα

✦

Μὲ δίψα γιὰ τὴ νίκη σου,
Γιὰ τοῦ λαοῦ τὴ νίκη,
Καὶ νὰ τὸ χύνῃς στὴν Αὐλὴ;...
Ἄ! φρίκη! φρίκη! φρίκη!

✦

Καὶ ἤσουν σὺ, Φιλημονᾶ,
Ἐλπίδα κι' ὄνειρό μας
Ἐσὺ, ποῦ μέσ' τὴ δίψα μας,
Μᾶς κόβεις τὸ νερό μας!

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟΝ ΒΟΥΣΑΡΗΝ

Θά εχωμεν μνημείον καί εἰς τὸν Μάρκον Βούσαρην. Ἐκεῖ πλησίον τοῦ Καρπενησίου, εἰς τὸ Κεραλόδρυτον, ὅπου, μὲ μιὰ φούχτα παληκάρια χύθηκε νύχτα, μέσα σὲ τόση Τουρκιὰ, διὰ τὴν φονευσίαν τὸν παστὰ τῆς Σκόδοας, καὶ ἔπεσε κραδαίνων τὴν Τουκοφάγον πάλαν τοῦ ὁ θαυμασίως ἦρας θ' ἀνεγερθῆ τὸ μνημείον. Τὴν 9 τοῦ προσηχοῦς Αὐγούστου, ἐπέτειον τοῦ ἀθανάτου θανάτου τοῦ Μάρκου, θά γείνη ἐγκορξίς τοῦ ἔργου δι' ἐκτελεστίας, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτοῦ, θά προσκληθῆ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια μετὰ τῶν ἀρχῶν διὰ τ' ἀποκαλυπτήρια.

Ὁκ εἶ καθέδδεν ἄλλους τὸ τοῦ Κυργούσιου τρόπαιον. Καὶ διὰ τὸ Χάνι τῆς Ἀλμάνας, διὰ τοῦ Διάκου τὸ Χάνι, ἀκόμη τίποτε; Ζητοῦνται καὶ ἄλλοι Κυργούσιοι! Ἐμπρός! Ἀπ' ἀκρισ' ἀκρισ' ὁ λαὸς ἄς ἀσχοληθῆ εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοιούτων ἐνδόξων μνημείων. Ἄς δείξῃ ἡ σημερινὴ γενεὰ ὅτι δὲν εἶναι ἀχάριστοι. Ἄς χυθῆ ὀλίγον εἰκοσιένα εἰς τὰς φλέβας τῆς.

*Βρυχοματᾶ καὶ γίνεται
Ζωὴ κῆματα, κῆματα
Ἀπ' τοῦ εἰκοσιένα μας
Τὰ ματωμέτα μνήματα.*

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΝΑΥΑΡΧΟΥΣ

Ἐπῆρε καὶ ὁ Μωριάς φωτιά. Ὁ δήμαρχος Πυλίων κ. Ἡρ. Τσικλητήρας ἀπευθύνει ὠραίαν ἐπιστολὴν τῷ προέδρῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δι' ἧς ἀναγγέλλει ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πυλίων ἐψήφισε 2,000 δραχμ. πίστωσιν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως λαμπροῦ μνημείου ἐν Πύλῳ εἰς τοὺς ἀλησμόνητους ἐκείνους ναύαρχους Κοδριγκτῶνα, Δὲ Ρινὸ καὶ Ἐΐδεν, τοὺς κατασυντρίψαντας τὸν Ἰσραήλ διὰ τῆς ἐν Νευαρίῳ ναυμαχίας. Ἐμπρός ἔλληνες γλύπτται! Ἴδου στάδιον δόξης λαμπρόν δι' ὑμᾶς. Ἄν ὅμως ἐξακόλουθῆτομεν οὕτω μαρμαρο-

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Δι' ἐνὸς νεύματος ἀποπευθεθέντες, οἱ κατώτεροι ἑταῖροι, ἀπῆλθον, καὶ ὁ νεώτερος τῶν δύο προσωπιδοφόρων ἠγέρθη ὅπως πιέσῃ κομβίον συνδεόμενον ἀναμφιβόλως μετ' ἐξωτερικοῦ νήματος.

Ὁ οἶκος τοῦ δημάρχου ἦτο θαυμασίως διατεταγμένος ὅπως χρησιμεύῃ ὡς ἔδρα ἀποκρύφου ἑταιρείας.

Πρῶτον οἱ Ἕλληνες τῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας οἵτινες ὠκισθῆσαν αὐτὸν ἑκατὸν αἰῶνας πρότερον εἶχαν ἀνοίξει ἐν αὐτῷ κρύπτας καὶ διαδρόμους ἀοράτους.

Οἱ δὲ κατοικοῦντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτάν

ποιοῦντες τῆ μακρὰν ἐποποιίαν τοῦ εἰκοσιένα μας, ὑπάρχει φόβος μήπως ἐξαντληθῶν τὰ λατομεῖα τῆς Πεντέλης, τῆς Πάρου καὶ τῆς Τήνου.

ΠΟΣΤΟΛΑΚΑ ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΙΚΑ

Αὐτὸς ὁ Ποστολάκας εἶναι θαυμασίως ταχυδακτυλοουργός. Μᾶς ἐκπλήττει καθ' ἑκάστην. Ὑπερέβη καὶ τὸν Μελίδην. Ἐκεῖνο τὸ σπῆτι του, ὅπου ἐπεικίως ἐξακόλουθον νὰ τον ἀρίουν ἐλευθέρων οἱ ἀρμόδιοι, εἶναι ἀνεξάντλητος ἀποθήκη μυστηρίων. Ὁμοιάζει πρὸς ἐργαστήριον ἀλχημιστοῦ. Ὀγδοήκοντα τρία (ἀρ. 83) ἐκτυπα νομισμάτων τῆς φαρτοπουλευθείας ἀττικῆς συλλογῆς τοῦ ἐπίασαν χθὲς οἱ κύριοι Μάνεσης, Στάης καὶ Πικ, ἐνῶ πρὸ καιροῦ ἀνακρινόμενος ἐφάνερωσε μόνον δέκα τοιαῦτα.

— Διατί δὲν ἐμαρτύρεις, τὸν ἠρώτησαν, ὅτι εἶχες τόσα, νὰ ἐλαφρύνῃς καὶ τὴν θέσιν σου, νὰ διευκολύνῃς καὶ τὴν ἀνάκριτιν;

— Μὰ ἴδρωσα, διὰ τὰ τα περιμαζέψω ἀπήντησεν.

Ὁ καυμένος!

Ἴδου ἀληθῆς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ ὄλος οὐχ ὑπάρχει καὶ δι' ὃν ἀμὴν, ἀμὴν λέγων ὑμῖν, δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι ἐν ἰδρωτί... ἐκλεπτε τὸν ἄρτον αὐτοῦ!

ΝΕΡΟΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Καθ' ἣν ὥραν τίθεται τὸ φύλλον ἡμῶν ὑπὸ τὰ πιεστήρια, μαυθάνομεν ὅτι δημόται Ἀθηνῶν περὶ τοὺς χιλίους, ἀνήκοντες εἰς τὰ πτωχότερα στρώματα τοῦ λαοῦ καὶ κρατοῦντες ὅλοι τὸν ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ, μικροὶ μεγάλοι, ἀπὸ μιὰ σάμνα στὸ χέρι ἰδεομένη, θά περάσουν ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους δρόμους τῆς πόλεως καὶ θά κατασταλάξουν κάτωθεν τοῦ Δημαρχείου, ὅπου ἀναφωνοῦντες στεντορεῶς «Νερό! Νερό!» θά πειγρίζουν τῆς στάμναι των. Πιστεύομεν ὅτι ἡ *μυσοβασίλεια* τῆς ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ἡ μεταξὺ

Ἀπτοῦλ-Ἀζίζ εἰσήγαγον τὰς νεωτέρας ἐφευρέσεις, ἠλεκτρικὰ σύρματα, ἀκουστικὸς σωλήνας, μυτικὰ κλειθρα, φατνώματα μετ' ἐλατηρίων καὶ στέγας κινητάς.

Εἰς τρόπον ὅστε ὁ ἀρχηγὸς ἐδρεύων ἐπὶ τοῦ διβανίου τῆς πρώτης ὀροφῆς, δι' ἐνὸς σημείου μόνον, συνεκοινῶνει παρευθὺς μετὰ τῶν ἐξῶ πρακτόρων του.

Ἦτο ἐκεῖ, ὡς ἀράχνη, ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ἴστου αὐτῆς, ἀναμένουσα, ἀκίνητος καὶ προσεκτικῆ, τὰς συλλαμβανομένας μύϊας.

Μεταξὺ τῶν μαγαζιῶν, τέσσαρα κατεῖχοντο παρὰ *σκλάβων* πιστῶν, ἀφωσιωμένων, ὠρμισμένων νὰ διανέμονται μετ' αὐτοῦ τὰ κέρδη τοῦ ἐμπορίου των καὶ νὰ τῷ ὑπακούωσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει.

Ἐκαστος τῶν ἑταίρων τούτων εἶχε τὴν βιομηχανίαν του καὶ τὴν λειτουργίαν του.

Ὁ Ἀλβανὸς Ἰσκανδὲρ ἐπῶλε εἰς τὸ φανερόν τουφέκια τοῦ τόπου του, ὅπλα περσικὰ, σπάθης τῆς Χορασάν, ἀλλ' ἦτο ἐντεταλμένος νὰ συνενοῆται μετὰ τινων συμμοριῶν λημινομένων τὰς παρὰ τὰ ἑλληνικὰ μεθόρια ὑποδούλους ἑλληνικὰς χώρας καὶ τὴν Βιθυνίαν.

Αἱ συμμορίαὶ αὗται μισθοδοτοῦμεναι παρ' ἀγνώστου ἀρχηγοῦ, ἐγύμνον τοὺς ὁδοιπόρους, τοὺς περιηγητάς, καὶ τοῖς ἐζήτουν λύτρα. Εἶχον μάλιστα σχέσεις καὶ μετὰ τοὺς ἐν Καλαβρία καὶ Σικελία συναδέλφους των.

ΝΕΡΟ!

ΝΕΡΟ!

ΝΕΡΟ!

Στάικου και Μπαϊρακτάρη σαλευομένη, θ' αφήση τούς διψώντας δημότας άνενοχλήτους έν τή Τανταλείω αύτῃ διαδύλωσει τον. Σύμπτωσις κι' αύτῃ περίεργος νά γείνη τοιαύτη μία διαδήλωσις άνήμερα 'στό πανηγύρι τῆς φημιζομένης διά τὸ νερό της Καισαριανῆς.

ΝΕΡΟ

Λυσσά ε' κόσμος γιά νερό, ἄ! κύριε Φιλῆμων,
Λυπήσου τον, λυπήσου τον τόν διψασμένον ἄῆμον,
'Οπού διψούσε νά σέ 'δῆ στα πράγματα και σένα,
Και τούχεις ἀπ' τῆ δίψα του τα σωθικά καμένα!
Λυπήσου τον, λυπήσου τον, στη δίψα τ' ἄν λυσσάση,
'Σά χαλκιδιώτικη σκυλι' μπορεῖ νά σέ δαγκάση.

Δημότης

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ. — Καθ' ὅς ἔχομεν θετικὰς πληροφορίες, ὁ ἡμέτερος κ. Δαμασκηνὸς ἐπιστρέφας ἐκ τῆς ἀνά τὸν Βόρειον Πόλον ἐκ' ὁμοίης αὐτοῦ εἰς Παρισίους και μαθὼν τὸν ἐκ τῆς λειψυδρίας κίνδυνον τῶν Ἀθηνῶν ἔρχεται προσεχῶς ἐδῶ με μηχανήματα ὡς τὰ τῶν πλοίων, δι' ὧν τὸ θαλάσσιον ὕδωρ μεταβάλλεται εἰς πόσιμον. Ὁ κ. Δαμασκηνὸς ὑπόσχεται ὅτι, ἂν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δεχθῆ τοὺς ἥρους αὐτοῦ, περὶ ὧν προσεχῶς θὰ ὁμιλήσωμεν, θὰ τὰ κάμη θάλασσα ὅλα τὰ σχέδια τοῦ Τσίλλερ και ἄλλων ἐκμεταλλευομένων τὴν δίψαν ἡμῶν.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ. — Σήμερον εορτὴν τῆς ἀναλήψεως εορτάζει τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον τὴν μνήμην τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βλαχάνη, Γρηγοράκη και Λάσκαρη. Ἐπίσης εορτάζει τὴν ἐν ἁλῆψιν αὐτοῦ τὸ Νομισματικὸν ἡμῶν Μουσεῖον, και δέχεται ἐπισκέψεις κατ' οἶκον ὁ κ. Ποστολάκας. Δὲν δέχονται ἐπισκέψεις, ἕνεκα πένθους, τινὲς ἀρχαιοκάπηλοι ἀναδιβάσαντες εἰς ὕψος ἐπιστήμης τὴν ἀνάληψιν ἀρχαιοτήτων και τὴν κιβδηλοποίησιν αὐτῶν.

'Ο ἔβραϊος Ἰσαὰκ ἦτο ἀδαμαντοπώλης, τὸ δ' ἐπίσημον ἐμπόριόν του τοσοῦτω μᾶλλον ἤκμαζε καθ' ὅσον πολλαίσις οἱ πολῦτιμοι λίθοι τοὺς ὁποίους ἐμπορεύετο δὲν τῷ ἐστοίχιζον πολῦ.

'Ἄλλ' εἶχε και τὸ τμήμα τῶν ἐπὶ ἐνεχύρω δανείων και ἐνήσκει τὴν τοκογλυφίαν μετ' ἀναισχύντου θρασυτήτος.

Αὐτὸς ἐκέρδιζε πολλὰ και ἔφερε τεράστιον εἰσόδημα εἰς τὸν προῖστάμενόν του, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸν ἐπληροφῶρει θαυμασίως περὶ τῆς θέσεως τῶν ξένων και ἐγχωρίων ἐμπόρων.

Κασβὲκ ὁ Κιρκάσιος, ἡτοκαλεῖτο μεγαλέμπορος και δὲν ἐπεδείκνυεν εἰς τὸ κατάστημά του εἰμὴ καπνοσύριγγας και ὑφάσματα τοῦ Καυκάσου.

'Ἀληθῶς ὁμοίως, ἦτο δουλέμπορος γυναικῶν, και τὸ ἐπικερδὲς τοῦτο ἐμπόριον τῷ παρεῖχε τὴν πλεονέκτημα νά γνωρίζῃ τὸ προσωπικὸν ὄλων σχεδὸν τῶν χαρμῶν και νά ἦναι ἐνήμερος τῶν διατρεχόντων εἰς τὰ ἄδύτα τῶν ἀδύτων, τ' ἀπρόσιτα εἰς βέβηλον ὀφθαλμὸν βάθη τοῦ τουρκικοῦ γυναικωνίου.

Εἶχε συχνὰς σχέσεις μετὰ τῶν μεγαλειτέρων ἀρχόντων τῆς αὐτοκρατορίας, οἵτινες τὸν ἐθεώρουν γενικῶς ὡς τὸν καλύτερον προμηθευτὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως· οἱ εὐνοῦχοι περιέβαλλον και ἐκολάξουν αὐτὸν, διὰ νά λαμβάνωσιν ἀκριβεῖς εἰδήσεις περὶ τῶν ἀφίξεων ἐκλεκτῶν καλλωνῶν, και αὐταὶ δὲ αἱ χανοῦμισσαι εἰς αὐτὸν προσέφευγον διὰ τινὰς διαπραγματεύσεις, ὡς, φέρ' εἰπεῖν, ὅταν ἤθελον νά ὑποσκελί-

'Εορτάζει σήμερον και ὁ ἐκ μέσου ἡμῶν ἀναληφθεὶς Μανσῶλας δεχόμενος ἐπισκέψεις εἰς τὸν παράδεισον τῶν Παρισίων.

Δέχεται δὲ συγχαρητήρια ὁ κ. Στάικος ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῶν χειρῶν του ἀναλήψει τῆς αστυνομικῆς ἐξουσίας και ὁ κ. Μπαϊρακτάρης ἐπὶ τῇ ἀναλήψει αὐτῆς.

Ο ΡΑΜΠΑΓΑΣ ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μανωλάδος: — 'Εδῶ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς πρὸς τὸν διάδοχον ὠρηθείσης Μανωλάδος, ὑπάρχει περιχέτης ἱαματικὴ πηγὴ θεϊοῦχων ὑδάτων, φημιζομένη Κουνουπέλι. Εἰς τὴν θαυμασίως ἱαματικὴν αὐτὴν πηγὴν κατέφευγον ἄλλοτε πατεῖς με πατῶ σε, σμήνη πασχόντων ἐκ χρονίων νοσημάτων, ἰδίως δὲ ἄσθμη ἔπασχον και ἐξ ἀναπαράδιας και δὲν ἠδύναντο νά μεταβῶσι μακρὰν εἰς ἄλλα ἀπανηρὰ λουτρά. Ἀλλὰ φέτος ὁ διευθυντὴς τῶν κτημάτων τοῦ διαδοχοῦ δὲν ἐπιτρέπει νά στήσουν σκηνὰς οἱ προσερχόμενοι, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ἀδειάζετέ μας τὴ γωνιά, διότι βεβαίως κανεὶς δὲν ἀποφασίζει νά πάῃ 'στὰ λουτρά, ὑπὸ τὸν ὄρον νά ἦναι νυχθημερὸν εἰς τὸ ὑπαιθρον. Ἡ ἀπάνθρωπος αὕτη διαγωγή τοῦ Διευθυντοῦ πρὸς πάσχοντας ἀνθρώπους ἐξήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν παντὸς πολίτου και δὲν συντελεῖ βεβαίως εἰς κατεῦσιν τοῦ ἐκ τῆς μανωλαδικῆς συμφοροποίησεως ἐπικρατοῦντος ἐρεθισμοῦ. Μῆτε ὄρακος παραμυθιστῶ νά ἦτον ὁ κ. Διευθυντὴς δὲν δὲν θὰ ἐφύλαττε τὸν ὄρακον τῆς τῆς ἀθλιότητος αὐτοῦ.

'Εκ Βελιγραδίου τῆς Σερβίας λαμβάνομεν τὰ ἐξῆς περίεργα και ὀλοὺς ῥαμπαγαϊκά: — ἘΦ ὁ ρ ο ς και εἰ ς τ ἄ ΤΟΥΡΝΟΥΡ τ ὠ ν γ υ ν α ι κ ὶ ὠ ν! Δὲν θὰ τὸ πιστεύετε ἀλλὰ σὰς τὸ γράφω σπουδάζων και εἶναι ἀληθέστατον ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς τῆς Σερβίας πολεμῶν και αὐτὸς νά ἐπιτύχῃ τὸ ἰσοζύγιον διὰ παντοειδῶς φορολογήσεως τοῦ ταιλαπώρου λαοῦ ἀπεφάσισε νά φορολογήσῃ τὰ ἐπιγλοῦτεῖα τῶν γυναικῶν, τὰ γὰρ ἰστί λεγόμενα tournures Δοιπὸν εἰσῆλθη εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον, συζητηθὲν ἐν μέσῳ ἀπείρου συρροῆς εἰς τὰ θεωρετὰ τοῦ ὠραίου φύλου, ὅπερ ἐξεκαρδίετο γελῶν καθ' ὅλην τὴν συζήτησιν. Τὸ δὲ θαυμάσιον εἶναι ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἐπεφφίσθη διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας. Κατὰ τὸν νέον τοῦτον φορολογικὸν νόμον ἕκαστον τ ο ο ρ ν ὀ ρ πληρόνει φόρον 20 φρ φέρον τὴν σφραγίδα τοῦ Κράτους, ἐξ ἧς θὰ ἐμφαίνεται ὅτι εἶναι φορολογημένον. Εἰς πᾶν ἀσφράγιστον ἐπιγλοῦτεῖον ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις. Ποτὲ δὲν θὰ ἐπίστευον κανεὶς ὅτι ἡ κυβερνητικὴ τῆς Σερβίας σφραγὶς θὰ ἐλάμβανε τοιαύτην

ἠσων ἀντίζηλὸν τινὰ προτιμωμένην, ἀγοράζουσαι νεαράν και εὐεῖδη σκλάβαν ὅπως ἐλκύσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ αὐθέντου.

Τότε δὲ πρὸ πάντων ὁ Κασβὲκ ἐζαίετο νοήμων μεσίτης. Δὲν εἶχεν ἄλλον ὁμοίον του ὅπως διαπραγματεύηται τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, και αἱ ἀργαῖαι του μαθήτρια ἀνελοῦσαι εἰς τὴν τάξιν δεσποινῶν ἔτρεπον πρὸς αὐτὸν ἀένναον εὐγνωμοσύνην.

Λοιπὸν ὁ Κασβὲκ διηύθυνεν ἐνταυτῷ ἐπιμελητῆριον συστάσεως ὑπηρετῶν, ἐργατῶν κ.λ.π. και πρακτορεῖον συνοικεσίων.

Πάντα δὲ ταῦτα πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κυρίου ὅστις ἐπωφελεῖτο ἐτι ἐκ τῶν σχέσεων τοῦ ὑφισταμένου αὐτοῦ μετὰ τῶν μεγάλων τουρκικῶν οἰκῶν.

'Ἡ μοδίστρα 'Ροζέττα, διὰ τῆς συγχρωτίσεως αὐτῆς μετὰ τῶν πλουσίων τοῦ Πέρα και τοῦ Γαλατᾶ, ἀπένευε παρομοίως ἐκδουλεύσεις. Δὲν μετήρχετο βεβαίως τὴν δουλεμπορίαν, δὲν ἐπώλει εἰμὴ πῖλους, ταινίας, και ἄλλα παρισινὰ πράγματα τοῦ ἀέρος, ἀλλὰ τὰ ἐπώλει εἰς ὅλας τὰς γυναῖκας τῆς ἀποικίας, ἀπὸ τῶν ἐκατομμυριοῦχων Ἑλληνίδων και Ἀρμενίων, μέχρι τῶν φιλερώτων Βλαχίδων, αἵτινες ἐθήρευον τύχην ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Οὐδεμία κάλλιον αὐτῆς ἐγνώριζε τὰ μυστικὰ τῶν κυριῶν τούτων και ἐπομένως τὴν θέσιν τῶν συζύγων των. Ἐκράτει τὸ νῆμα πατῶν τῶν ραδιοουγιῶν, πασῶν τῶν ἐρωτικῶν σχέσεων και κατεῖχε τὸν ἀκριβῆ πάσης περιουσίας ἰσολογισμὸν.

τιμητικὴν καὶ μυροδόλον θέσιν ἢ Ὁ Τριχούπησ τί κάθεται : Δὲν μι-
 μέται τὸν σέρβον αὐτοῦ συνάδελφον. Παρέλειψα νὰ προσθέσω ὅτι,
 ἐπειδὴ ἡ ἐπιτόπιος ἔρευνα πρὸς βεβαίωσιν, ἐὰν ἡ δεύρα κυρία φέρῃ
 ἀσφραγισμένον ἢ ἀσφραγιστὸν τὸ τοῦ ρυνοῦρ αὐτῆς, παρουσιάζει
 δυσκολίας καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελεῖται παρ' ἀνδρῶν, ἢ ἀρμο-
 διά ἀρχῆ θ, καταρτίσει, σῶμα τοῦ ρυνοῦρ οὐ ρυλά κ α ω ἔκ γυ-
 ναικῶν, αἵτινες θὰ ἐνεργῶσι τὴν ἀσφραγὴν ταύτην σωματικῶν ἔρευναν
 Ἐν τούτοις ὁ ἀδιάκριτος οὗτος φόρος καὶ τὰ συμπαρομαρτοῦντα αὐτῆ
 ἀδιακριτὰ μέτρα θὰ ἐπενέγκωσι πιθανῶς τὴν ἐκλείψιν τοῦ τοῦ ρυνοῦρ
 οὐ ἄλλως ἢ κίστα ἔχουσι ἀνάγκη αἱ εὐπλάστοι Σερβίδες.

Ἢ λέγει: δι' αὐτὰ καὶ ἡ Ἐφρη μερίς τῶν Κυριῶν σας ;

ΓΕΝΙΚΗ ΕΥΘΗΝΙΑ

Ἄλλα εἶνε εὐθηνὰ ἐν Νεαπόλει, τροφίμα, ἐργασία, βίος, αἰσθη-
 ματα, εὐδαιμονία, πάθη, με δύο τολύδια μακαρονίων καὶ ἓν ποτήριον
 ὕδατος περὶ ὁ Λαζαρόντις τὸ δεῖπνόν του, με ἐξήντα λεπτὰ ἐργά-
 ζεται ἡ Ναπολιτὰνα ὄλην τὴν ἡμέραν μ' ἑνὸς σολδίου κεράτια ἀ-
 ποκτῆς μίαν ἐρωμένην, με μίαν ζουραφίαν σκοτόνει τὸν ἀντερα-
 στὴν σου μ' ἓν ξάπλωμα ἐπὶ τοῦ θωρακίου τῆς προ υμαίας γίνε-
 σαι εὐδαίμων μ' ἓν φατσοσολέτο προδίδεται ἡ συζυγική τιμῆ,
 με εἴκοσι φράγκα τὸν μῆνα ἔχεις ἓνα ὑπάλληλον, με ἓν φράγκον
 δεῖπνον ἀπὸ τέσσαρα πιάτα, με δεκαπέντε φράγκα ὀλόκληρον κοῦ-
 σ το σ μ ι με 50 λεπτὰ ἀμαξήλαταις μίαν ὥραν με δεῖπνον ἑνὸς
 τετάρτου λαγάνας, συμπεφυρμένης με ὀλίγας μαρίδας πλεούσας
 ἐντός ἐλαίου, περιφέρεις εἰς τὸ Τολέidon ὑψηλὸν πῆλον καὶ στίλβοντα
 χειρόκτια με μίαν παληοκιθάραν μεταβάλλεται εἰς τὸν ἰδανικώτε-
 ρον τῶν ἐραστῶν με μίαν παληοφονάρα γίνεσαι τενόρος ἢ βαρύτο-
 νος με γυνῆσιν δέκα λέξεων ὁμιλεῖς τὴν γαλιτικὴν καὶ με πάντα τὴν
 ἀγγλικὴν μ' ἓνα τσάκκαρο ματόνεις τὴν γειτόνισάν σου καὶ με
 μίαν γραφίαν συμφιλιοῦσαι με πάντα βλασηφίμας ὑβρίξεις ἐπί-
 γεια καὶ οὐράνια καὶ με δύο ματιές ἐκφράξεις ἀκαταμέτρητα βῆθη
 αἰσθημάτων μ' ἓν καὶ μόνον σάλι ἡ Νεαπολιτανὴ ἀκίχζεται καὶ
 με μισθὸ γάντι ὁ Νεαπολιτανὸς γαυριῶ.

Ἄλλα εἶναι φθηνὰ ἐν Νεαπόλει, τροφίμα, ἐργασία, βίος, ἡδοναί,
 αἰσθηματα, πάθη.

(Ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως).

ΔΕΝ ΣΕ ΗΣΤΕΡΩ.

Δὲν σὲ πιστεῶ, ἀγάπη μου γλυκειά
 Ὅσα κ' ἂν λέῃ το ρόδινό σου στόμα
 Καὶ ἂν ἐπαυσεσ νὰ φαίνεσαι κακῆ
 Καὶ ἂν μοῦ 'πες, ὅτι μ' ἀγαπᾷς ἀκόμα.

Εἰς τὸ ἐξῆς ξανθὴ μου, θὰ σιγῶ
 Θὰ 'μαι ψυχρὸς 'ς τὴ φλογερὴ 'ματιὰ σου
 Θωμᾶς θὰ μείνω ἄπιστος κ' ἐγώ,
 Τὸ χέρι ἂν δὲν βάλω... 'ς τὴν καρδιά σου.

Ναύπλιον

Σχᾶῦ—Λόγκ.

ΒΙΒΛΙΟ ΗΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.— Παντός ἐπαίνου ἄξιος εἶναι ὁ κ
 Σακελλάριος ἀποφασίσας δι' εὐθηνῆς ἐκδόσεως ἐγκολπίου νὰ κατα-
 στήσῃ προσιτὰ καὶ εἰς τὰ ἱσχυότερα βαλάντια ἐκλεκτὰ ἔργα διακε-
 κριμένων ποιητῶν καὶ πεζογράφων ἡμῶν. Ἦδη ἐξέδωκεν εἰς ἰδιαιτέρῳ
 τεύχῃ, ἓνα ἕκαστον, Σολωμόν, Α. Χρηστοπόουλον, Βη-
 λαρᾶν καὶ ἄλλους, ἐξακολουθεῖ δὲ γοργῶς προχωρῶν καὶ διαδι-
 δων εἰς τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ τὰ ἀντι πεντήκοντα μόνον
 λεπτῶν πωλούμενα τεύχη τῆς λαϊκῆς ταύτης ἐκδόσεως. Εὐγέ του.

ΝΕΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ— Καλλιτεχνικώτατον ἐξέδοθη καὶ το τέταρτον
 τεύχος τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ δεσπονας καὶ δεσποινίδας περιοδικοῦ,
 τούτου, περιέχον, ἐκτός τῶν ὠραίων αὐτοῦ σχεδίων, ἄτινα ὀφείλου-
 νται εἰς τὴν δεδοκιμασμένην σχεδιαγραφικὴν δεξιότητα τοῦ ἐτέρου τῶν
 ἐκδοτῶν αὐτοῦ κ. Ἄλ. Ἀλεξιάδου καὶ ὕλην τερπνὴν καὶ χρήσιμον,
 ὅσον Συρμὸς τὰ νεώτερα, εἰκῶν φιλοπόνοῦ καὶ
 ἓνα ἀρέτου γυναικός, ὕγεινὰ παραγγέλματα
 οἰκιακῆ οἰκονομία, ποίημα ἀκήρινος ἔρωσ, αἶνιγμα
 κ. τ. λ.

**Ἡ παρελθόντα φύλλα τῆς δευτέρας περιόδου πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ
 «Ραμπαγᾶ» ἀντὶ 10 μόνον λεπτῶν.**

Ὁ ἀρχηγὸς δὲν ἐτελείονε ποτὲ σπουδαίαν ὑπόθεσιν μετὰ
 μεγαλεμπόρου, χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὸ θερμομέτρον τῆς
 ἐμπορικῆς πίστεώς του, ὡς ἔλεγεν, ἦτοι τὸ κατὰστικον
 τῆς Ῥοζέττας.

Πάντες οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰχόν τι τὸ ἐπιλήψιμον ἐν τῇ
 διαγωγῇ τῶν καὶ αὐτὸς τὸ ἐγνώριζε. Ὁ Ἰσαὰκ ἔκαμε δο-
 λίαν χρεωκοπίαν καὶ διέπραξεν ἀναριθμήτους αἰσχροκερδείας
 ἐν Αἰγύπτῳ. Ὁ Κασβέκ εἶχε δολοφονήσει ῥώστον ἀξιωματι-
 κόν του εἰς τὸν Καύκασον, καὶ ὁ Ἰσκενδέρ εἶχε βαρύνει τὴν
 συνείδησίν του με σωστὴν δωδεκάδα φόνων ἐπὶ τῶν γενε-
 θλίων του ὄρειν.

Ὁ ἐρωτήσας αὐτοὺς κατεῖχεν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμφιβολίας,
 ὑψηλοτέρην θέσιν ἐν τῷ τάγματι, διότι ἐλάλει τὴν γλώσσαν
 τῶν μεμνημένων, καὶ ἐξῆς οἰκειῶς μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ.

Εὐθὺς ἄμα οἱ τέσσαρες κομπάρσοι ἀπῆλθον, εἶπε τρίδων
 τὰς χεῖρας μετ' εὐχαριστήσεως.

— Ὅλα πᾶν καλά. Καλὰ θὰ πάῃ ἡ ἡμέρα.

— Ποῖον ὑποθέτεις μᾶς στέλλει αὐτὴν τὴν ὥραν ὁ καπι-
 τῆς ;

— Ὁ Καραδζενεοῦν δὲν εἶναι βλάξ. Ἡξεῦρει ὅτι τὸ
 καίκι σας σᾶς περιμένει καὶ δὲν θὰ εἶδιδε τὸ σημείον τῆς
 ἀναχωρήσεως, ἂν δὲν ἐπρόκειτο περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως.

Ἐγὼ τὴν προαίσθησιν ὅτι μοῦ φέρουν τὰς πληροφορίας
 τὰς ὁποίας ἀναμένω.

— Περὶ τίνος ;

— Περὶ τοῦ ἐξαφανισθέντος φανοῦ.

Ἄμα δὲ τοῖς λόγοις τούτοις ἠνοίχθη ἀφορητῆ θύρα δε-
 ξιώσ ἐν γωνίᾳ κεκρυμμένη.

Δύο ἄνδρες, παρὰ τρίτου ὠθούμενοι, ἐπεφάνησαν καὶ ἔμει-
 ναν ἀκίνητοι, διότι δὲν ἐβλεπον καθόλου.

Τοὺς εἶχαν κουκουλώσει τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπιθέσει τοὺς
 ὀφθαλμούς.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἦσαν πενιχρῶς ἐνδεδυμένοι κατὰ τὸν
 τρόπον τῶν ἐπὶ ἐνοικίῳ ἐργαζομένων καϊκτῆδων.

— Ποῖοι εἰσθε σεις : τοὺς ἠρώτησεν ἑλληνιστὶ ὁ ἐπὶ τῶν
 ἀνακρίσεων.

— Εἴμεθα καϊκτῆδες, τσελεπῆ, ἀπεκρίθη ὁ εἰς.

— Ὁρκίσθητε νὰ ὑπακούητε εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν υἱῶν
 τοῦ Ἰράμ ;

— Μάλιστα.

— Εἶναι ἐδῶ καὶ σᾶς ἀκούει. Ὁμιλήσατε ἀφόβως, ἀλλὰ
 μὴ λησμονεῖτε ὅτι, κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν, τὸ πρὸς τὸν ἀρ-
 χηγὸν ψεῦδος εἶναι ἐγκλημα διὰ θανάτου τιμωρούμενον.

— Ἦλθαμε νὰ τοῦ ποῦμε τὴν ἀλήθεια καὶ μόνον τὴν
 ἀλήθεια.

— Πέτε τὴν.

— Ἐλάβαμε δικταγὴ σας νὰ μάθωμεν ποιὸς μᾶς πῆρε
 τὸ ἓνα φανάρι.

— Καλὰ, ἔπειτα ;

(ἀκολουθεῖ).